

Covid a já

Je únor roku 2020, mně je čtrnáct let. Jsem v devátém ročníku na základní škole. V dubnu mě čekají přijímací zkoušky. Těším se na novou školu, ale je mi smutno, že už mi zbývají jen poslední chvílky s mou úžasnou třídou. O covidu mluvíme jako o chřipce a nebereme ho vážně. Žijeme bezstarostný život. Poslední měsíc před předtím než se nám všem změní život ze dne na den.

Je prvního března 2020. V Česku se vyskytl první případ covidu-19. O deset dní později sedím v učebně fyziky, když se ozve školní rozhlas, že se zavírají školy. Na čtrnáct dní. Většina z nás se raduje, protože kdo by nechtěl čtrnáctidenní korona prázdniny, že? Kdybychom jen tenkrát věděli.

Je květen 2020. Ze čtrnáctidenních prázdnin se stala online výuka na dobu neurčitou. Kdyby byl život normální, měla bych už dávno po přijímačkách. Jenže není a já pořád přesně nevím, kdy budou. Za těch pár měsíců v karanténě jsme si zvykli na roušky a fotky v nich mě už nepřekvapují. Chybí mi přátelé, a dokonce i škola, což bych před tímhle šílenstvím nikdy neřekla.

Je červen 2020. Měla jsem přijímačky, které jsem zvládla, a jsem přijatá na svou vysněnou školu. Svět vypadá, že se konečně dává dohromady. Po dlouhé době se otevírají kavárny a restaurace. Vypadá to že covid mizí. Jsem šťastná.

Je září 2020. Po úžasném létě nastupuju na střední školu s pocitem, že letošní školní rok už bude normální, i když bez adaptačního kurzu, na který jsme se všichni těšili.

Je pátého října 2020 a nám už po druhé zavírají školy s příslibem návratu začátkem listopadu. Nám tímto dnem začíná opravdová distanční výuka. Pro většinu z nás je to novinka a dost těžké na přizpůsobení se. Jsem smutná, že se svou novou třídou musím poznávat přes obrazovku počítače.

Je sedmého prosince 2020 a my jdeme do školy. Je to nezvyk se po tak dlouhé době vrátit do školy, ale jsem ráda, že vidím spolužáky zase na živo. Ten týden si velice užijeme. Možná tušíme, že se po Vánocích jen tak do školy nevrátíme.

Je únor 2021. Mám za sebou první pololetí na střední škole. Vysvědčení jsem dostala jen online. Jsem smutná, protože takhle jsem si svůj první půl rok na střední škole nepředstavovala.

Je osmého června 2021. Po opravdu dlouhé době se vracíme do školy. Všichni máme strach, jak to vše bude vypadat. Přece jen když jste doma skoro rok v kuse, zní návrat do školy děsivě. I přes to se těším.

Je listopad 2021 mně, je šestnáct let. Jsem ve druhém ročníku na střední škole a mé jediné přání je, aby byl svět zase normální.